

The Importance of Future Studies in Promoting Safety in the Conflict of Natural Disasters

Tabatabai Sh

Medical Ethics and Law Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

*Corresponding Author: shtabatabai@yahoo.com.ir

Abstract

The importance of Future Studies in improving safety in the natural disasters is in avoiding of the surprise of the possible damages and managing of the probable futures.

With the imagination of possible events in the future, it will be possible to provide appropriate solutions for the preparation, prevention, and reduction of natural disasters by scientific methods.

Future study in promoting safety and preventing injuries from natural disasters is a relatively new subject. Considering the role of future study in building a better future, and preventing disasters, Also, the lengthy, costly and participatory nature of the foresight; it is necessary to provide the intellectual, scientific and cultural infrastructures required for promoting health in disasters in the country.

It is also necessary that medical education programs increase the knowledge and the clinical skills of the medical sciences students to deal with natural disasters and reduce human casualties based on communities' future needs.

How to cite this article:

Tabatabai Sh. The Importance of Future Studies in Promoting Safety in the Conflict of Natural Disasters. J Saf Promot Inj Prev. 2018; 6(1):1-2.

اهمیت آینده پژوهی در ارتقای ایمنی در مواجهه با بلایای طبیعی

شیما طباطبایی

مرکز تحقیقات اخلاق و حقوق پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

کاهش صدمات ناشی از بلایا به روش علمی قابل مدیریت هستند (۴).

در شرایط فعلی پیش بینی افق های دور که لازمه برنامه ریزیهای استراتژیک و بلند مدت است، با دشواری صورت می گیرد و گاه چنان حوادث غیر منتظره ای روی می دهند که مانند "سونامی" بنیاد سیاست ها با استراتژی بلند مدت را به هم می ریزد. وجود این شرایط، کشورها و موسسات را با یک تناقض اساسی روبرو می کند. چرا که بدون وجود استراتژی بلند مدت جایی برای مدیریت بهینه منابع بهداشتی و درمانی و سرمایه گذاری ها باقی نمی ماند. رای رهایی از این تناقض، آینده پژوهی راه حلی نوآورانه را در اختیار برنامه بران قرار می دهد که بر پایه آن ها می توان برای افقهای ۱۰ ساله، ۲۰ ساله، حتی برای ۵۰ سال آینده برنامه ریزی نمود، بدون اینکه بلایا و حوادث بتوانند بنیاد برنامه ها و راهبردها را در هم بشکنند (۱ و ۴و۶).

مطالعات آینده پژوهانه و آینده نگارانه، تلاش دارند تا پیوندی میان شناخت علمی و رویای شناخت آینده برقرار سازند و به طور سیستماتیک، به ساخت آینده مطلوب بپردازد. مدیران سلامت به دلیل گستردگی مسائل مورد بررسی در بلایا و پیشگیری از صدمات، اغلب با اعداد و ارقام بسیار زیادی روبرو می شوند اما معنی و مفهوم کاربردی آنها و اثرات آن در آینده مورد توجه قرار نمی گیرد و میزان اثرگذاری و اهمیت هر یک از آنها در بحران های آینده به طور معمول مشخص نمی شود (۶ و ۷). در چنین شرایطی برای ایفای نقش موثر در آینده ضرورت مسائل چالش برانگیز کنونی، ابر روندها و تحولات آینده و پیشران های تغییر در آینده؛ مورد مذاقه قرار گیرند (۶ و ۷). نیاز به شناخت شدت و ضعف اثر بلایای طبیعی و حوادث غیر مترقبه بر سلامت و تاثیرات بلند مدت این تغییرات بر روی ساختار های موجود، جهت واکنش مناسب برای کاهش آسیب پذیری مسئله ای ضروری است.

مزیت اصلی آینده پژوهی در ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت ها، شناخت امکان وقوع بلایای طبیعی آینده و جلوگیری از غافلگیری در برابر رویدادهای احتمالی آینده همچون سوانح طبیعی است (۴). آینده پژوهی ویژگی تعاملی و مشارکتی دارد و زمانی که فرآیند مناسبی برای آینده پژوهی به کار گرفته شود، ارتباطات افزایش یافته

آینده، مارا با رخداد مسائل پیچیده، خطر پذیری های مختلف روبرو خواهد کرد و سایه عدم قطعیت ها و ظهور رویدادهای شگفت انگیز منجر به شکست برنامه ریزی های مبنی بر روشهای سنتی می گردد. با افزایش تغییرات و دگرگونی ها در دنیای پویا و پیچیده امروزی و رخداد مسائل غیر قابل پیش بینی، اتکاء به روش های کنونی پیش بینی، پاسخگوی نیاز به مدیریت های کلان در جهت رویارویی با حوادث ناشی از بلایای طبیعی نمی باشد. آینده اندیشی و آمادگی برای رویارویی با شرایط مخاطره آمیز؛ ضرورت سیستمهای مراقبت بهداشتی و درمانی در حفظ و ارتقای سلامت جامعه در شرایط ناشی از حوادث و بلایای طبیعی است (۱).

بلایا در واقع رخدادهایی هستند که از منظر سلامت عمومی، هیچکس نمیتواند بدون تغییر از آنها خارج شود، در حالیکه اثر گذاری این تغییرات بر سلامت همه یکسان نیست (۲). همچنین تحقق سلامت در تمامی ابعاد علاوه بر عوامل بیولوژیک به عوامل و شاخص های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و جغرافیایی نیز بستگی دارد. در نتیجه ضرورت آینده نگری در حوزه سلامت و طب کاملاً مشخص است (۳-۴).

امروزه پیشگیری از مصدومیت های در بلایا در حال تغییر در مسیری است که بشرکتر با این نوع از پیچیدگی ها، روبرو شده است. برای رویارویی با آینده نیاز به پیش اندیشی و تدبیر قبل از وقوع حوادث و بلایای طبیعی است. تفاوت آینده پژوهی با دیگر تلاشهای آینده مدار بشر از جمله پیش بینی، چند ساحتی بودن آن است. در حقیقت آینده پژوهی ادعای پیش بینی ندارد بلکه می کوشد پیامد رفتار نقش آفرینان را در شکل گیری آینده های بدیل در کانون توجه قرار دهد (۱ و ۳). در آینده پژوهی یک آینده مد نظر نیست بلکه تلاش آینده پژوه تصور چندین آینده محتمل و برنامه ریزی برای رسیدن به آینده مطلوب است.

آنچه اهمیت کاربرد آینده پژوهی در ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت های ناشی از حوادث طبیعی و مدیریت آینده نگارانه در بلايا مشخص می نماید این واقعیت است که با تصور حوادث و بلایای محتمل آینده، ارائه راهکارهای مناسب برای آمادگی و پیشگیری و

راهکارهای ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت ها تاکید دارند، برخی بر مدیریت خطر و تحلیل و تخمین ریسک و برخی نیز تنها بر اهمیت نگاه به آینده و تفکر سیستماتیک در خصوص سناریوهای آینده تاکید دارند (۷).

موضوع آینده پژوهی در ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت ها ناشی از حوادث طبیعی موضوعی نسبتاً جدید است و الگوهای آینده نگاری در مدیریت بلایا و مراقبت سلامت جدید است و نیاز به تکامل بیشتری دارد. با توجه به نقش آینده پژوهی در ساخت آینده بهتر و همچنین در جلوگیری از غافلگیری از حوادث و بلایای طبیعی و همچنین ماهیت زمان بر؛ پرهزینه و مشارکتی مطالعات آینده پژوهانه؛ ایجاد بسترهای فکری، علمی و فرهنگی مورد نیاز در حوزه مدیریت سلامت در بلایا در کشور ضرورت است. همچنین لازم است برنامه های آموزشی در دانشگاه های علوم پزشکی با نگاهی آینده نگر مبتنی بر نیازهای جامعه باشد (۸) تا ضمن آموزش نظری به دانشجویان، مهارت های بالینی آنها را برای مقابله با بلایای طبیعی را بالا برده و تلفات انسانی را در حین حوادث کاهش دهد.

و برقراری ارتباط میان اجزای مختلف سیستم با هدف بررسی دقیق بلایای طبیعی و سوانح غیرمترقبه آینده، ساختاری تعاملی و کارآمد ایجاد خواهد نمود. در این فرآیند افراد به جای نگاه کوتاه مدت به صورت نظام مند براقبهای زمانی بلند مدت متمرکز می شوند (۵-۸). در ۲۰ سال گذشته، روش های ایمن سازی توسعه یافته است و بخشی از این تغییرات در اثر استفاده و توسعه روش های ارزیابی ریسک و سنجش خطرات احتمالی می باشد (۵،۹) در دهه اخیر بر لزوم کاربرد آینده پژوهی در ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت ها در سطح جهان توجه شده است. یکی از کارآمدترین کاربردهای آینده پژوهی در طراحی مدل های مدیریت بلایا به منظور شناخت و آمادگی برای مصدومیت های احتمالی آینده است. همچنین الگوهای مختلفی برای آینده نگاری در ارتقای ایمنی و سلامت به کار گرفته شده است. برای مثال الگوی مدیریت بیماری های عفونی در چین در راستای شناسایی پیشرانهای اجتماعی و آینده نگاری در مرحله شناسایی خطر طراحی و به کار گرفته شده است (۶). برخی الگوها بر سناریونگاری آینده و با عدم قطعیت های مختلف از کم به زیاد در وقوع بلایای طبیعی و پیش بینی و پایش پس از وقوع حوادث و

References

1. Tabatabai S. Necessity of Designing a National Model of Foresight-Based Policy-Making in Medical Education. *Strides Dev Med Educ.* [commentary]. 2017;14(3):e67446.
2. Shooshtari SA, MR. Bahrami, M. Samouei, R. Determining the Reasons Behind Women's Vulnerability During Disasters: A Qualitative Study. *J SafPromotInj Prev.* 2017;5(1):51-8.
3. Simforoosh N, Ziaee, S.A.M., Tabatabai, S. . Growth trends in medical specialists education in Iran; 1979 – 2013. *Archives of Iranian Medicine.* 2014;17(11):771-5. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/25365619>
4. Treuer G, Broad, K. Meyer, R. Using simulations to forecast homeowner response to sea level rise in South Florida: Will they stay or will they go? *Global Environmental Change.* 2018;48(1):108-18.
5. Dehghan S, Sattari, Gh. Safety Risk Analysis of Teravertine Mines in the Mahallat's Region: Case Study. *J SafPromotInj Prev.* 2017;5(1).
6. Nicoll A, Huang, J., & Xie, Z. . Foresight Infectious Diseases China Project- a novel approach to anticipating future trends in risk of infectious diseases in China. *European communicable disease bulletin.* 2009;14(1):7332-3
7. Constantinides P. The failure of foresight in crisis management: A secondary analysis of the Mari disaster. *Technological Forecasting and Social Change.* 2013;80(9):1657-73.
8. Simforoosh N, Tabatabai, S., Ziaee, S.A.M. . Achievements in postgraduate urologic education in iran: A quantitative study. *Urology Journal.* 2014;10(4):1119-2
9. Bakhtiyari M, Soori H, Ainy E, Salehi M, Mehmandar M. The survey of the role of humans' risk factors in the severity of road traffic injuries on urban and rural roads. *Safety promotion and injury prevention (Tehran).* 2014;2(3):245-52.